

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205276
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414205276.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Dopravný podnik Bratislava, a. s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpenej JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, proti žalovanému Q., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou X., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Kežmarok, o zaplatenie 50,70 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 50,70 eur do 3 dní do právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi na náhrade trov konania 16,50 eur k rukám zástupcu žalobkyne JUDr. Vladimíra Kána, advokáta so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, IČO: 31 783 325, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok z 8. 8. 2014 č. k. 4Ro 231/2014 - 8 zrušuje.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 7. 8. 2014 domáhala na žalovanom zaplatenia 50,70 eur a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd vo veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu.

Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že žalovaný sa 15. 3. 2014 pri cestovaní na linke mestskej hromadnej dopravy č. 83 na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom ani iným platným cestovným dokladom. Preto mu v zmysle Čl. 6 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a Čl. 5 Tarify MHD v Bratislave vznikol nárok, aby jej žalovaný zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 50,00 eur. Dlžnú sumu vo výške 50,70 eur žalovaný nezaplatil a nereagoval ani na písomnú upomienku zaslanú mu doporučené 23. 4. 2014, v ktorej mu bola poskytnutá dodatočná lehota na uhradenie pohľadávky.

Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu hlásenie o poručení tarifných a prepravných podmienok VS 1408122 z 15. 3. 2014, výzvu na zaplatenie z 22. 4. 2014 a podací hárok Slovenskej pošty, a. s.

8. 8. 2014 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4Ro 231/2014 - 8, ktorým uložil žalovanému povinnosť v súlade so žalobným návrhom. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk tak, ako to predpokladá ust. § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (s vylúčením náhradného doručenia). Žalovaný je na adrese označenej žalobkyňou v žalobe G. okr. Kežmarok podľa relácie poštového doručovateľa neznámy. Podľa lustrácie v Registri obyvateľov SR od 4. 2. 2014 doposiaľ je prihlásený k trvalému pobytu v obci G.. Lustráciou vo všetkých dostupných registroch tunajšieho súdu ani šetrením cestou policajných orgánov sa adresu súčasného bydliska žalovaného súdu nepodarilo zistiť.

Preto súd uznesením z 8. 9. 2015 č. k. 4C 250/2014 - 24 žalovanému podľa § 29 ods. 2 a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil pre toto konania opatrovníka v osobe vyššej súdnej úradníčky tunajšieho súdu X..

Opatrovníčka žalovaného sa k žalobe, ktorá jej bola doručená 9. 9. 2015 na vyjadrenie, nevyjadrila.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd považoval za preukázané, že žalovaný 15. 3. 2014 cestoval autobusom žalobkyne na linke č. 83 v úseku zastávok SAV a Hodžovo námestie, pričom na výzvu kontrolného orgánu sa nepreukázal riadnym cestovným lístkom. Túto skutočnosť súd považoval za preukázanú oboznámením žalobkyňou predloženého písomného hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 1408122 z 15. 3. 2014. Súd v konaní nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali dôvodným a závažným pochybnostiam o tejto skutočnosti. Osobné údaje žalovaného uvedené v tomto hlásení zodpovedajú údajom o žalovanom vedeným v Registri obyvateľov SR vrátane čísla občianskeho preukazu.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona č. 56/2012 Zb. o cestnej doprave (ďalej zákon o cestnej doprave) vodič, iný člen osádky a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a úhradu (§ 14 ods. 3) alebo sa preukázať osobnými údajmi potrebnými na vymáhanie cestovného a sankčnú úhrady, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2.

Podľa § 14 ods. 2 zákona o cestnej doprave ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa údaje o jeho zákonomnom zástupcovi. a , ako aj ďalšie úhrady podľa tarify za poškodenie alebo znečistenie autobusu.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o cestnej doprave sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa čl. 6 bod 2, 3 Prepravného poriadku MHD v Bratislave platného k 15. 3. 2014 cestujúci je povinný na vyzvanie revízora predložiť na kontrolu cestovný lístok, v prípade zľavneného cestovného lístka spolu s preukážkou na tarifnú zľavu. Cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa bodu 2 tohto článku nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a sankčnú úhradu za cestovanie bez platného cestovného lístka do 100-násobku základného cestovného bez príplatkov a zliav.

Podľa čl. 5 Tarify MHD v Bratislave platnej k 15. 3. 2014 úhrada za cestovanie bez platného tarifného vybavenia je 50 eur.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy a vyššie uvedených skutkových zistení mal súd za to, že žalovaný nastúpením do dopravného prostriedku - autobusu žalobkyne, 15. 3. 2014 uzavrel so žalobkyňou zmluvu o preprave v súlade s ust. § 760 Občianskeho zákonníka. Uzavretím tejto prepravnej zmluvy vznikla žalovanému povinnosť dodržiavať podmienky prepravy vyplývajúce z citovaných ustanovení zákona o cestnej doprave a Prepravného poriadku MHD v Bratislave, vrátane povinnosti zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu v prípade nepreukázania sa platným cestovným lístkom.

Preto súd nárok žalobkyne čo do základu aj čo do výšky považoval za dôvodný a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Spolu s rozhodnutím vo veci samej súd v súlade s ust. § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil platobný rozkaz vydaný 8. 8. 2014 č. k. 4Ro 231/2014 - 8.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu) a úspešnej žalobkyni súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eur. Pokiaľ ide o žalobkyňou požadovanú náhradu trov právneho zastúpenia, súd zastáva názor, že nejde o náklady účelné vynaložené na uplatnenie práva.

Tu súd poukazuje na závery prijaté Najvyšším súdom SR vo veci sp. zn. 4M Cdo 21/2009: „Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“

V prejednávanej veci súd zastáva názor, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobkyni vznikol v konaní, bol súdny poplatok. Náklady spojené so zastupovaním advokátom súd nepovažoval za náklady účelne vynaložené na uplatnenie práva. Súd nespochybňuje právo žalobkyne na zastúpenie advokátom v konaní (§ 25 Občianskeho súdneho poriadku). Toto právo žalobkyne aj v danej veci rešpektoval. Aj keď právo účastníka na zastúpenie advokátom a právo na náhradu trov konania s tým spojených sú právami, ktoré spolu úzko súvisia, nie sú právami nerozlučne spojenými. Meradlom účelnosti uvedeným v ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je potrebné pomenovať všetky náklady, ktoré vznikli účastníkovi v priebehu konania, teda aj náklady vynaložené na zastúpenie advokátom.

Súd náklady advokáta v prejednávanej veci považuje za neúčelné z dôvodu, že vo veci sa jedná o typovo veľmi jednoduchú vec po skutkovej aj právnej stránke. K uplatneniu takýchto nárokov dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa iba menia identifikačné údaje žalovanej strany, dátum jazdy, číslo dokladu o kontrole, výška dlhu a pod. Vyplňovanie takýchto žalôb je rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti. Zároveň ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí.

K rovnakému záveru, k akému súd dospel aplikáciou § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, možno dospieť aj aplikáciou § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale aj vznik trov konania, ak vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný. Súd za neprimerané trovy konania vo obdobných veciach považuje akékoľvek trovy právneho zastúpenia v spore, v ktorých žalovaný v zásade nárok nepopiera a žalobkyňou tvrdený stav je nesporný .

V rámci danej argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania súd poukazuje aj na Nález ÚS ČR z 25. 7. 2012 sp. zn. I. ÚS 988/2012, podľa ktorého „... typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom tohto, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci účastník bol vo veci úspešný.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občiansky súdny poriadok) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).